

ἔσπερήν διχόμενος· ὃ τε πλήθει μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε ἀεξομένης τελέθουσιν
 οὐρανόθεν· τέκμων δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
 τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
 ἢ δ' ὑποκουσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην 15
 ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε διὰ Σελήνη,
 πρόφρον εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
 ἄσομαι ἡμιθέων ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιοὶ
 Μουσάων θεράποντες ἀπὸ στομάτων ἐροέντων. 20

33. Εἰς Διοσκούρους

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι
 Τυνδαρίδας Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Κάστορά θ' Ἴππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
 τοὺς ὑπὸ Ταῦγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι 5
 σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
 ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες 10
 πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
 θῆκαν ὑποβρυχίην, οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι, 15
 ναύταις σήματα καλὰ πόνου σφισιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνουιο.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.